

א י כ ה LIBER THRENORUM.

SIRALMAK.

CAPUT I. א

א איכה | ישבה בְּדֹד הָעִיר רַבְתִּי עִם הַיְתָה כַּאֲלֻמְנָה
 2 רַבְתִּי בְּגוֹיִם שְׂרָתִי בְּמַדִּינֹת הַיְתָה לְמָס׃ בָּכּוּ תִכְפֹּה
 בְּלִילָה וְדַמְעָתָה עַל לַחְיֶיהָ אֵיךְ לָהּ מִנַּחֵם מִכָּל אֲהָבָהּ
 3 כְּלִרְעִיָּה בְּגֵדוֹ בָּהּ הָיוּ לָהּ לְאֵיבִים׃ נָלַתָּה יְהוּדָה מֵעֵנִי
 וּמְרַב עֲבֹדָה הִיא יֹשְׁבָה בְּגוֹיִם לֹא מִצָּאָה מְנוּחַ כָּל־
 4 רַדְפֶּיהָ הַשִּׁינְיָה בֵּין הַמְצָרִים׃ דַּרְכֵי צִוֵּן אֲבָלוֹת מִבְּלִי
 בְּאֵי מוֹעֵד כָּל־שְׂעָרֶיהָ שׁוֹמֵמִים כַּהֲנִיָּה נֶאֱנָחִים בְּתוֹלְתֶיהָ
 5 נִגְנוֹת וְהִיא מֵרָלָה׃ הָיוּ צָרֶיהָ לְרֹאשׁ אֵיבֶיהָ שְׁלוֹ כִּי־
 הַיְתָה הִנְנָה עַל־רֵב פִּשְׁעֶיהָ עוֹלָלָה הִלְכוּ שָׂבִי לִפְנֵי צָר׃
 6 וַיִּצָּא מִקְּבֹרֵי צִוֵּן כָּל־הַדָּרָה הָיוּ שְׂרִיָּה בְּאֵילִים לֹא־מִצָּאוּ
 7 מְרֻעָה וַיִּלְכוּ בְּלֹא־דַבָּח לִפְנֵי רוּחָהּ׃ זָכְרָה יְרוּשָׁלַם יְמֵי
 עֲנָה וּמַרְדֵּיהָ כָּל־מַחְמֹדֶיהָ אֲשֶׁר הָיוּ מִמִּי קֶדֶם בְּנַפְל
 עֲמָה בְּדַצָּר וְאֵין עוֹזֵר לָהּ רְאֵה צָרִים שָׁחֲקוּ עַל־
 8 מִשְׁפַּתָּהּ׃ חֲמַא חֲטָאָה יְרוּשָׁלַם עַל־כֵּן לְנִירָה הַיְתָה כָּל־
 מִכְּבָרֶיהָ הַיְלִיָּה כִּי־רָאוּ עֲרוֹתָהּ נִסְדָּוָה נֶאֱנָחָה וַתִּשָּׁב
 9 אַחֲזֹר׃ טַמְאָתָה בְּשׁוֹלָה לֹא זָכְרָה אַחֲרִיתָה וַתִּתַּד
 פְּלֵאִים אֵין מִנַּחֵם לָהּ רְאֵה יְהוָה אֶת־עֵינָי כִּי הִגְדִּיל אוֹיֵב׃
 י דָּו פָּרַשׁ צָר עַל כָּל־מַחְמֹדֶיהָ כִּי־רָאָתָה נְוִים בְּאֵי מַקְדָּשָׁהּ
 11 אֲשֶׁר צִוִּיתָה לֹא־יָבֹאוּ בְּקָהֶל לָךְ׃ כָּל־עַמָּה נֶאֱנָחִים
 מִבְּקָשִׁים לָחֵם נָתַנוּ מַחְמֹדֵיהֶם בְּאֶכֶל לְהַשִּׁיב נַפְשׁ
 12 רְאֵה יְהוָה וְהִבִּיטָהּ כִּי הִיָּיתִי זֹולָלָה׃ לֹא אֵלֵיכֶם כָּל־

עברי

v. 1. סתם בסוף v. 6. מנת קי v. 11. יתד v. 12. ל וערא

1. 'Mint maradt magánosan a város, a népben bővel-
 kedő! olyan lett mint özvegy; a ki nagy volt a nemze-
 tek közt, úrnő az országok közt, robotolóvá lett! 'Sírva
 sir az éjszakában s könnye az orcáján, nincs vigasz-
 talója neki mind a szeretői közt, mind a barátai hütele-
 nek hozzá, lettek neki ellenségeivé. 'Elbujdosott Jehúda az
 inség és nagy szolgaság miatt; leült a nemzetek közt, nyu-
 galmat nem talált; mind az üldözői utólérték őt a szorosok
 közepette. 'Czión útjai gyászosak, ünnepre érkezők hián,
 mind a kapui elpusztulva, papjai sóhajtanak, hajadonai
 bánkódók s ő — keserve van. 'Szorongatói fejjé lettek,
 ellenségei boldogok, mert az Örökkévaló megbúsította
 sok büntette miatt, kisdedei foglyul mentek a szorongató
 előtt. 'Eltűnt Czión leányától minden ékessége; olyanok
 lettek nagyjai mint a szarvasok, melyek legelőt nem ta-
 láltak, s mentek erőtlenül az üldöző előtt. 'Megemléke-
 zett Jeruzsálem nyomorúsága és hontalansága napjaiban
 mind a drágaságairól, melyek voltak a hajdan napjaitól
 fogva; midőn népe szorongatónak kezébe esett, s nem
 volt segítője, látták őt a szorongatók, nevettek elenyész-
 tén. 'Vétket vétett Jeruzsálem, azért lett fertőzette; mind
 a tisztelői lekicsinyelték, mert látták meztelenségét, só-
 hajtott is ő és hátrafordult. 'Tisztátalansága az uszályain.
 nem gondolt végére, csodálatosan hanyatlott, nincs neki
 vigasztalója: lásd, Örökkévaló, nyomorúságomat, mert
 fennhéjázott az ellenség! 'Kezét vetette rá a szorongató
 mind a drágaságaira; bizony látott bemenni szentélyébe
 nemzeteket, melyekről parancsoltad: ne jussanak be a
 te gyülekezetedbe! 'Mind az emberei sóhajtanak, kenye-
 ret koldulnak, odaadták drágaságaikat ételért, hogy lel-
 küket üdithessék; lásd, Örökkévaló, és tekintsd, hogy le-
 kicsinyelt vagyok! 'Ne nektek, ti úton járók mind! Te-
 kintsetek ide és lássátok, van-e fájdalom mint az én fáj-

עֲבָרֵי דָרֶךְ הַבַּיִט וּרְאוּ אִם־יֵשׁ מִכְאוֹב בְּמִכְאֹבֵי אֲשֶׁר
 13 עוֹלָל לִי אֲשֶׁר הוֹנֶה יְהוָה בְּיוֹם הַרְוֹן אִפּוֹ: מִמְרוֹם
 שְׁלֹחַ־אֵשׁ בַּעֲצַמְתִּי וַיִּרְדְּנָה פֶּרֶשׁ רֶשֶׁת לְרַגְלֵי הַשִּׁיבְנֵי
 14 אַחֹר נִתְּנֵנִי שְׁמֵמָה כָּל־הַיּוֹם דָּוָה: נִשְׁקַד עַל פִּשְׁעֵי
 בְּיָדוֹ יִשְׁתַּרְטוּ עָלַי עַל־צוּאֵרֵי הַבְּשִׁיל כִּהְיֵה נִתְּנֵנִי אֲדֹנָי
 15 בְּיָדִי לֹא־אוּכַל קוֹם: סִלָּה כָּל־אֲבִירֵי אֲדֹנָי בְּקִרְבֵי קָרְא
 עָלַי מוֹעֵד לְשֹׁבֵר בַּחוּרֵי גַת דָּבָר אֲדֹנָי לְבַתּוֹלֵת בַּת־
 16 יְהוּדָה: עַל־אֵלֶּהָ וְאֲנִי בּוֹכֶיָה עֵינַי וְעֵינֵי יְרֻדָה מִיּוֹם כִּי־
 רָחַק מִמֶּנִּי מִנְחָם מִשִּׁיב נַפְשִׁי הָיָה בְנֵי שׁוֹמְמִים כִּי נָבַר
 17 אוֹיֵב: פָּרְשָׁה צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ אֵין מִנְחָם לָהּ צַדִּיק יְהוָה לְעַקֵּב
 18 סְבִיבוֹ צָרִיו הִוְתָה יְרוּשָׁלַם לְנֶדָה בֵּינֵיהֶם: צַדִּיק הוּא
 יְהוָה כִּי־פָדָהוּ מֵרִיתֵי שְׁמַעֲרָא כָּל־עַמִּים וּרְאוּ מִכְאֹבֵי
 19 בַּתּוֹלֵתִי וּבַחוּרֵי הָלְכוּ בְּשֹׁבֵי: קָרָאתִי לְמֵאֲהָבֵי הַמָּוֶה
 רְמוּנֵי כְּהֵנִי וְחֲקֵנִי בְּעִיר נִגְעוּ כִּי־בִקְשׁוּ אֶכֶל לָמוֹ וַיִּשְׁיבוּ
 20 אֶת־נַפְשָׁם: רָאָה יְהוָה כִּי־צָרֵלִי מֵעַי חֲמַרְמְרוּ נִהְפְּדוּ
 לְבִי בְּקִרְבֵי כִּי מָרוּ מֵרִיתֵי מַחוּץ שְׁפִלְה־חֶרֶב בְּבֵית
 21 כְּמוֹת: שָׁמְעוּ כִּי נִאֲנָתָה אֲנִי אֵין מִנְחָם לִי כָּל־אֵיבֵי
 שְׁמֵעוּ רַעְתִּי שֹׁשׁוּ כִּי אֲתָה עֲשִׂיתְ הַבָּאת יוֹס־קָרָאת וַיְהִי
 22 כְּמוֹנִי: תָּבֹא כָּל־רַעְתָם לְפָנָי וְעוֹלָל לָמוֹ כַּאֲשֶׁר עוֹלָלֵת
 לִי עַל כָּל־פִּשְׁעֵי כִּי־רַבּוֹת אֲנַחְתִּי וְלִבִּי דָוָה:

CAP. II. ב

אִיכָה יַעִיב בְּאִפּוֹ אֲדֹנָי אֶת־בַּת־צִיּוֹן הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם
 אֶרֶץ תַּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־זָכַר הָרִם־רַגְלָיו בְּיוֹם אִפּוֹ:
 2 בִּלְעַד אֲדֹנָי לֹא חָמַל אֶת כָּל־נְאוֹת יַעֲקֹב הָרִם בְּעַבְדָּתוֹ
 מִבְּצָרֵי בַת־יְהוּדָה הַגִּיעַ לְאֶרֶץ חָלָל מִמַּלְכָה וְשָׂרִיָּה:
 3 נָדַע בְּחֶרֶר־אֶף כָּל כָּרֵן יִשְׂרָאֵל הַשִּׁיב אַחֹר יְמֵינוּ מִפְּנֵי
 4 אוֹיֵב וַיִּבְעַר בְּיַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר לָדָבָה אֶכְלָה סְבִיב: דָּרֶךְ
 קִשְׁתִּי

dalmam, mely nekem okoztatott, kit megbúsított az
 Örökkévaló, haragja föllobbanásának napján? ¹³ Magasból
 küldött tüzet csontjaimba és gyötörte őket; hálót terített
 lábaimnak, hátra vetett engem, tett engem pusztulttá,
 egész napon synylővé. ¹⁴ Összerovatott keze által bün-
 tetteim járma, egybefonódnak, nyakamra szállnak, el-
 gyengítette erőmet; odaadott engem az Úr olyannak ke-
 zeibe, ki előtt nem állhatok meg. ¹⁵ Elvette az Úr mind
 az erőseimet én bennem, hirdetett ellenem gyülekezést,
 hogy megtörje ifjaimat, prést tiprott az Úr Jehúda szüz
 leányának. ¹⁶ Ezek miatt sirok én, szemem, szemem viz-
 től folyik szét, mert távol van tőlem vigasztaló, lelkemet
 üditő; lettek fiaim pusztultakká, hogy győzelmeskedett
 az ellenség. ¹⁷ Kitárta Czión a kezeit, nincs neki vigasz-
 talója, Jákóbra rendelte az Örökkévaló körülötte szoron-
 gatóit; lett Jeruzsálem fertőzötté közöttük. ¹⁸ Igazságos
 ő, az Örökkévaló, mert parancsa iránt engedetlen vol-
 tam; halljátok csak, oh népek mind és lássátok fájdal-
 mamat: hajadonaim és ifjaim fogságba mentek. ¹⁹ Hívtam
 szeretőimet, ők megcsaltak engem, papjaim és véneim a
 városban múltak ki; mert ételt kerestek maguknak, hogy
 felüldíthessék lelköket. ²⁰ Lásd, Örökkévaló, hogy meg-
 szorultam, beleim megtüzesedtek, megfordult szívem én
 bennem, mert fölötte engedetlen voltam; kívülről öldös
 a kard, a házban mintha halál volna. ²¹ Hallották, hogy
 sóhajtok, nincs nekem vigasztalóm, ellenségeim mind
 hallották veszedelmemet, örvendeztek, hogy te cseleked-
 ted; ha majd elhoztad a napot, melyet hirdettél, olyanok
 lesznek mint én! ²² Jusson minden rosszaságuk te eléd,
 s bánj velök, a mint velem bántál mind a büntetteim
 miatt; mert sok a sóhajtásom és synyló a szívem.

¹ Mint felhózi be haragjával az Úr Czión leányát, az 2.
 égből a földre vetette Izraél pompáját s nem emlékezett
 meg lábai zsámolyáról haragja napján! ² Feldúlta az Úr
 s nem sajnálta mind a hajlékait Jákóbnak, lerombolta
 indulatában Jehúda leányának erősségeit, földre döntötte;
 megszenteltelenítette a királyságot és nagyjait. ³ Le-
 vágta föllobbant haragban Izraél minden szarvát, hátra
 vont a jobbját az ellenség elől; égette Jákóbot, mint lán-
 goló tűz: emésztett köröskörül. ⁴ Feszítette ijját, mint
 ellenség, ott állva jobbával mint szorongató, s megölte

קשתי באיוב נצב ימינו כצור יהרג כל מחמדי ציון באהל
 בתציון שפך פאש חמתו: היה אדני | פאיוב בלע ה
 ישראל בלע כל ארמנותיה שחת מבצרו וירב בכת-
 יהודה האניה ואניה: ויחמם כגן שפן שחת מעדו שפח 6
 יהודה | בציון מועד ושבת וינאץ בועם אפו מלך וכהן:
 ונח אדני ומזבחו נאך מקדשו הסגיר ביד איוב חומת 7
 ארמנותיה קול נתנו בבית יהודה כיום מועד: השב 8
 יהודה | להשחית חומת בתציון נטה כן לאהשיב ידו
 מבלע ויאבלחל חומה יחדו אמללו: פבעו בארץ 9
 שעריה אבד ושבר בריחה מלכה ושחיה כטוים אין
 תורה נס נביאיה לאמצאו חזון מדהיה: ישבו לארץ י
 ידמו וקני בתציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים
 הורידו לארץ ראשן פתולת ירושלים: כלו ברמעות 11
 עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדו על שבר בתי-
 עמי בעטף עולל ויונק ברחבות קריה: לאמתם יאמרו 12
 איה דגן וגון בהתעטפם כהלל ברחבות עיר בהשתפך
 נפשם אלהיך אמתם: מה אעמוד? מה ארמזה לך הבת 13
 ירושלים מה אשחיד לך ואנחמד בתולת בתציון כרנחול
 כים שכבד מי ירפא לך: נביאך חזו לך שוא ותפל 14
 ולא נלו על עונך להשיב שביתך ויחוו לך משאות שוא
 ומדיחות: ספכו עלך כפיים בלעברי רך שרכו וינעו 15
 ראשם על בתי ירושלים הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי
 משוש לכלה ארץ: פצו עלך פיהם כל איבך שרכו 16
 ויחרקו שון אמרו בלענו אך זה היום שקונוהו מצאנו
 ראינו: עשה יהודה אשר זמם בצע אמרתו אשר ציה 17
 מימרקדם הרם ולא המל וישמח עליך אויב הרים קח
 צריך: צעק לבם אל אדני חומת בתציון הורדי כנחל 18

דמעה

v. 9. ט ועיני v. 13. אעידך קי v. 14. שחוקך קי v. 17. טל כפך ibid. האי כנחל

mind a szemnek drágaságait; Czión leánya sátrában tűz
 gyanánt ontotta ki hevét. ⁶ Olyan lett az Úr mint ellen-
 ség, feldúlta Izraelt, feldúlta mind a kastélyait, megron-
 totta erősségeit; szaporított Jehúda leányában jajgatást
 és jajdulást. ⁷ Szétdúlta, mint a kertet, sátorát, megron-
 totta gyülekező helyét; elfeledtetett az Örökkévaló Czión-
 ban ünnepet és szombatot, elvetett mérges haragjában
 királyt és papot. ⁸ Megutálta az Úr az ő oltárát, megcsú-
 fitotta szentélyét, ellenség kezébe szolgáltatta kastélyai-
 nak falait; zajt csaptak az Úr házában, akár ünnep nap-
 ján. ⁹ Eltökélte az Örökkévaló, hogy megrontja Czión
 leányának falát, mérőzsinórt feszített ki, nem vonta vissza
 kezét a dülástól; gyászba döntött bástyát és falat; egy-
 aránt elbusultak. ¹⁰ Földbe sülyedtek kapui, elveszítette
 és eltörte reteszeit; királya és nagyjai a nemzetek közt,
 nincsen tan, prófétái sem nyernek látomást az Örökké-
 valótól. ¹¹ Földön ülnek, hallgatnak Czión leányának
 vénei, port tettek föl fejükre, zsákokat kötöttek ma-
 gukra, földre horgasztották fejüket Jeruzsálem hajadonai.
¹² Könnyekben epedtek el szemeim, megtüzesedtek be-
 leim, földre omlott májam népem leányának romlása
 miatt, midőn elalélt kisdéd és csecsemő a város terein.
¹³ Anyáiknak mondják: hol van gabona és bor? Midőn
 elaléltak sebzettként a város terein, midőn kiomlott
 lelkük anyáik ölébe. ¹⁴ Mit állítsak bizonyosságul neked,
 mit hasonlitsak össze veled, Jeruzsálem leánya? Mit
 mondjak veled egyenlőnek, hogy megvigasztaljalak, Czión
 hajadon leánya? Mert nagy mint a tenger a romlásod,
 ki gyógyíthatna téged? ¹⁵ Prófétaid hamisat és izetlent
 láttak számodra. S nem tárták fel bűnödöt, hogy vissza-
 hozzák foglyaidat; de láttak számodra hamis jóslatokat és
 elcsábítást. ¹⁶ Összecsapták fölötted kezüket, mind az úton
 járók, püsszegtek és csóválták fejüket Jeruzsálem leánya
 fölött: Ez e a város, melyről mondják: tökéletes szépségű,
 gyönyörűsége az egész földnek? ¹⁷ Szájukat nyitották
 rád mind az ellenségeid, püsszegtek és fogat vicsorítottak,
 mondták: feldúltuk! Bizony az a nap, melyet reméltünk,
 megértük, megláttuk! ¹⁸ Megtette az Örökkévaló, a mit
 szándékolt, véghezvitte mondását, melyet elrendelt a haj-
 dan napjai óta, rombolt és nem sajnált, örvendeztetett
 rajtad ellenséget, fölemelte szorongatóid szarvát. ¹⁹ Kiál-
 tott az Úrhoz szivők. Czión leányának fala, folyass pa-

דַּמְעָה יוֹמָם וְלַיְלָה אֶל־תִּתְּנֵי פוּנֵת לְךָ אֶל־תִּתְּנֵם בְּרַחֲמֵי
 19 עֵינֶיךָ: קוֹמִי רַנִּי בְּלִיל לְרֹאשׁ אֲשֶׁמְרוֹת שִׁפְכֵי בְּמֵי
 לֶבְךָ נִכַח פָּנֵי אֲדֹנָי שֵׁאֵי אֵלָיו בִּפְּיָךְ עַל־נַפְשׁ עוֹלְלֶיךָ
 הַעֲטוּפִים בְּרָעַב בְּרֹאשׁ כְּלִחוּצוֹת: רָאָה יְהוָה וְהִבִּיטָה
 לְמִי עוֹלְלָת כֹּה אִסִּיתְּאֲכִלְנָה נְשִׁים פְּרִים עַלְלֵי מַפְחִים
 21 אִסִּי־הֲרַג בְּמִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כִּהֵן וְנָבִיא: שִׁכְבוּ לְאֶרֶץ חוּצוֹת
 נַעַר וְחֶזֶן בְּתוֹלְתֵי וּבַחוּרֵי נִפְלוּ בְּחֶרֶב הַרְגַת בְּיוֹם אַפְּךָ
 22 טָבַחְתָּ לֹא חֲמֵלָתָּ: תִּקְרָא כְיוֹם מוֹעֵד מְנוּרֵי מַסְכִּיב וְלֹא
 הָיָה בְיוֹם אֶת־יְהוָה פָּלִיט וְשָׂרִיד אֲשֶׁר־מַפְחֵתִי וְרַבִּיתִי
 אִיבִי כֻלָּם:

CAP. III. ג

ג
 א 2 אֲנִי הַנֶּבֶר רָאָה עֵינִי בְּשִׁבְט עֲבָרְתוֹ: אוֹתִי נִהַג וַיִּלְךְ
 חֲשֹׁךְ וְלֹא־אוֹר: אֵךְ בִּי יָשַׁב יַדְפֹּךְ יָדוֹ כְּלַהֲיוֹם:
 3 בִּלְהַ בְּשָׂרֵי וְעוֹרֵי שִׁבְרַ עֲצָמוֹתֵי: בָּנָה עָלַי וַיִּקַּח רֹאשׁ
 4 וְתִלְאָה: בְּמַחְשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי בְּמַתִּי עוֹלָם: גָּדַר
 6 בְּעַדִּי וְלֹא אֵצֶא הַכְּבִיד נַחֲשָׁתִי: גַּם בִּי אֹזַעַךְ וְאֲשׁוּעַ
 7 שָׁתָם תַּפְלֵתִי: גָּדַר דְּרָכֵי בְּגִזִּית נְתִיבַתִּי עֵדָה: דָּבַר
 8 אֲרַב הוּא לִי אֲרִיָּה בְּמַסְתָּרִים: דְּרָכֵי סוֹרֵר וַיַּפְשַׁחֵנִי
 9 שְׁמֵנִי שׁוּמָם: דָּרַךְ קִשְׁתּוֹ וַיִּצִּיבֵנִי כַּמְטָרָא לַחֲזִק:
 12 הֵבִיא בְּכַלְיָתִי בְּנֵי אֲשַׁפְתּוֹ: הֵינִיתִי שֹׁחַק לְכָל־עַמִּי
 13 נְגִינָתָם כְּלַהֲיוֹם: הִשְׁבִּיעֵנִי בְּמַרוֹרִים הַרְוֵנִי לְעֵנָה:
 14 וַיִּגְרַם כְּהַצֵּץ שֵׁנִי הַכְּפִישֵׁנִי כְּאֶפֶר: וַתִּזְנַח מִשְׁלוֹם נַפְשִׁי
 16 נְשִׁיתִי טוֹבָה: וְאָמַר אֲבָד נִצְחִי וְתוֹחֲלֵתִי מִיְהוָה:
 18 וְכָרַעֲנִי וּמְרוֹדִי לְעֵנָה וְרֹאשׁ: זְכוֹר תִּזְכּוֹר וְתִשָּׁחַח עָלַי
 21 נַפְשִׁי: זֹאת אָשִׁיב אֶל־לִבִּי עַל־כֵּן אֲחִיל: חֲסָדִי
 22 יְהוָה בִּי לֹא־תִמְנוּ בִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמוֹ: חֲדָשִׁים לְבָקָרִים
 23 רַבָּה

ב. 19. v. מללה קי. ג. 10. v. ארי קי. 12. v. א במסך ה. 13. 16. v. קמץ סיך

20. v. וחטח קי. 22. v. ב: א וד: מלא ונש. ibid. קמץ סיך

takként könnyet nappal és éjjel, ne engedj szünetet magadnak, ne csendesedjék el szemgolyód! ¹⁹ Kelj föl, zokogj éjjel, az őrszakok elején, öntsd ki vízként szivedet az Úr színe előtt; emeld hozzá kezeidet kisdedeid lelkéért, kik éhségtől elaléltak minden utcának sarkán. ²⁰ Lásd, Örökkévaló és tekintsd, kivel bántál így! Hát egyék-e nők gyümölcsüket, becézett kisdedeiket, hát ölessék meg az Úrnak szentélyében pap és próféta? ²¹ Földön fekszenek utczaszerte fiatal és vén, hajadonaim és ifjaim kard alatt hullottak el: öltél haragod napján, mészároltál, nem sajnáltál. ²² Összehívtad mint ünnep napjára rémületeimet köröskörül s nem volt az Örökkévaló haragjának napján megmenekülő és megmaradó; a kiket becéztem és felnöveltem — ellenségem megsemmisítette.

¹ Én vagyok a férfi, ki látta a nyomort indulatának vesszéjével. ² Engem hajtott és elvitt sötétségben és nem világosságban. ³ Bizony ellenem újra meg újra fordítja kezét egész nap. ⁴ Elenyészttette husomat és bőrömet, összetörte csontjaimat. ⁵ Épített ellenem és közrefogott méreggel és fáradalommal. ⁶ Sötét helyeken lakoztatott, mint öskornak holtjait. ⁷ Körülfalazott engem, s nem mehetek ki, súlyosította bilincsemet. ⁸ Ha kiáltok is és fohászokodom, elrekeszti imámat. ⁹ Elfalazta útjaimat faragott kővel, elgörbitette ösvényeimet. ¹⁰ Leselkedő medve ő nekem, oroszlán a rejtekben. ¹¹ Útjaimat eltérítette, szétvagdalt engem, pusztává tett. ¹² Megfeszítette íjját s odaállított engem mint czélt a nyilnak. ¹³ Bevitte veséimbe tegzének fiait. ¹⁴ Nevetsége lettem egész népemnek, gúnydaluk egész nap. ¹⁵ Jólakatot engem keserőségekkel, megittasított örömmel. ¹⁶ Megzúzta kavicscsal fogaimat, lezorított a hamuba. ¹⁷ Letett a békéről lelkem, elfelejtettem a jólétet. ¹⁸ S mondtam: Elveszett az életem és várakozásom az Örökkévalótól. ¹⁹ Gondolj nyomoromra és hontalanságomra; öröm és méreg! ²⁰ Gondolva gondol rá és meggörnyed bennem a lelkem. ²¹ Ezt veszem szívemre, azért várakozom. ²² Az Örökkévaló kegyei bizony nem fogytak el, bizony nem lett vége irgalmának. ²³ Újak

24 רָבָה אֲמִינְתָּךְ: חֲלָקֵי יְהוָה אָמְרָה נַפְשִׁי עַל־כֵּן אֶחְוֶל
 לוֹ: מִי־יִבְרַח לְקוֹן לְנַפְשׁ תְּדַרְשֵׁנוּ: מִי־יִבְרַח וְיִחְוֶל
 26 וְדוֹמָם לַתְּשׁוּעַת יְהוָה: מִי־יִבְרַח כִּי־יִשָּׂא עַל בְּנֵעֻרָיו:
 27 יֵשֶׁב בְּדָד וְיִדְם כִּי נָטַל עָלָיו: יִתֵּן בְּעַפְרֵי פִידוֹ אוֹלֵי
 28 יֵשׁ תִּקְוָה: יִתֵּן לְמַבְרֵי לְחֵי יִשְׁבַע בְּחַרְפָּה: כִּי לֹא
 31 יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדֹנָי: כִּי אִסְדוּנָה וְרַחֵם כָּרֵב חֲסָדוֹ: כִּי
 32 לֹא עָנָה מַלְכוֹ וַיִּנָּח בְּנִירְאִישׁ: לְדַכָּא תַּחַת רַגְלָיו
 34 כָּל אֲסִירֵי אֶרֶץ: לְהַמּוֹת מִשְׁפַּט־נֶבֶר נֶגֶד פְּנֵי עֲלִיּוֹן: לֵה
 36 לְעוֹת אָדָם בְּרִיבּוֹ אֲדֹנָי לֹא רָאָה: מִי־זֶה אָמַר
 37 וַתְּהִי אֲדֹנָי לֹא צָדָה: מִפְּנֵי עֲלִיּוֹן לֹא תִצָּא הַרְעוֹת וְהַמּוֹב:
 38 מִה־יִּתְאוּנֵן אָדָם חֵי נֶבֶר עַל־חַטָּאוֹ: נַחֲפָשָׁה
 39 דְרַכְּנֵנוּ וְנַחֲקוּרָה וְנִשְׁוֶבָה עַד־יְהוָה: נִשָּׂא לְבַבְנוּ אֶל
 41 כַּפָּיִם אֲלֵאֵל בְּשָׁמַיִם: נַחֲנוּ פִשְׁעֵנוּ וּמְרִינוּ אֶתְּךָ לֹא
 42 סִלַּחְתָּ: סִפּוּתָה בְּאֵף וַתִּרְדַּפְּנוּ הַרְגַתָּ לֹא חֲמַלְתָּ:
 43 סִכַּתָּה בְּעֵזֶן לָךְ מִעֲבוּר תִּפְלָה: סָחִי וּמֵאוּם תִּשְׁמַטֵּנוּ
 44 בְּקִרְבַּת הַעַמִּים: פָּצוּ עָלֵינוּ פִידֵם כָּל־אֵיבֵינוּ: פָּחַד
 46 וּפְחַת תְּהִי לָנוּ הַשָּׂאת וְהַשְׁכֵּר: פְּלִגְרִמִּים תִּרְדֵּנוּ עֵינֵי
 48 עַל־שֹׁכֵר בַּת־עַמִּי: עֵינֵי נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה מֵאֵין
 49 הַפְּגוֹת: עַד־יִשְׁקוּף וְרָא יְהוָה מִשְׁמַיִם: עֵינֵי עוֹלְלָה
 51 לְנַפְשִׁי מִכָּל בְּנוֹת עִירֵי: צוּד צְדוֹנִי כַּצְּפוּר אֵיבֵי
 52 חַנּוּם: צָמְתוּ כְבוֹד תְּלִי וַיִּדְרֹאבֵן בִּי: צַפְרִמִּים עַל־
 53 רֵאשִׁי אָמַרְתִּי נִגְרַתִּי: קָרָאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה מִבּוֹר
 54 תַּחֲתִיּוֹת: קוֹלִי שָׁמַעְתָּ אֱלֹהִים אֲנִי לְרִחֻמִּי לְשׁוּעָתִי:
 56 קָרַבְתָּ בֵּינִים אֶקְרָאָךְ אָמַרְתָּ אֱלֹהִים: רִבְבַת אֲדֹנָי
 58 רִבִּי נַפְשִׁי נִאֲלַת חַיִּי: רֵאִיתָה יְהוָה עֲנִתִי שְׁפָטָה
 59 מִשְׁפָּטִי: רֵאִיתָה כָּל־נִקְמָתָם כָּל־מַחֲשַׁבְתָּם לִי:

שמעת

v. 32. חסדו קי v. 34. תצי הספר בספקים v. 36. קמץ בויק v. 38. ע ועודא

v. 39. וטאזו קי v. 41. 53. קמץ בויק

reggelenként, nagy a te hűséged! ²⁴ Osztályrészem az Örökkévaló, mondta lelkem, azért váraozom reá. ²⁵ Jó-ságos az Örökkévaló az öt remélőkhez, a lélekhez, mely őt keresi. ²⁶ Jó, midőn hallgatagon váraozik az Örökkévaló segedelmére. ²⁷ Jó a férfinak, midőn jármot visel, ifju korában! ²⁸ Magánosan üljön és hallgasson, mert ő vetette rá. ²⁹ Porba tegye száját — hátha van remény. ³⁰ Odaadja orcáját az öt ütőnek, lakjék jól gyalázzattal. ³¹ Mert nem vet el örökre az Úr. ³² Mert ha bűt okozott, majd irgalmaz kegyei bősége szerint. ³³ Mert nem szíve szerint sanyargatta és búsította az ember fiait, ³⁴ hogy valaki lesújtja lábai alá mind az ország foglyait, ³⁵ hogy elhajlitja a férfi jogát a legfelsőnek színe előtt; ³⁶ hogy elgörbiti az embert pörében — nem látta volna az Úr? ³⁷ Ki az, ki mondta, és lett, a mit az Úr nem parancsolt volna? ³⁸ A Legfelsőnek szájából nem származik-e a rossz és a jó? ³⁹ Hát mit panaszkodik az ember, míg él, a férfi az ő vétkei mellett? ⁴⁰ Kutassuk át utainkat s vizsgáljuk meg, hogy megtérjünk az Örökkévalóhoz! ⁴¹ Emeljük fel szívünket kezeinkkel együtt Istenhez az égben! ⁴² Mi elpártoltunk és engedetlenkedtünk, te nem bocsátottál meg. ⁴³ Haragban elfödted magadat s üldöztél minket, öltél, nem sajnáltál. ⁴⁴ Elfödted magadat felhővel, hogy át nem hatott imádság. ⁴⁵ Szemétté és megvetéssé tettél minket a népek közt. ⁴⁶ Szájukat nyitották reánk mind az ellenségeink. ⁴⁷ Rettetés és örvény jutott nekünk, a pusztulás és romlás. ⁴⁸ Vizpatakoktól folyik szét szemem népem leányának romlása miatt. ⁴⁹ Szemem elomlott s nem csillapodott, szünet nélkül, ⁵⁰ míg le nem tekint és nem látja az Örökkévaló az égből. ⁵¹ Szemem bűt okozott lelkemnek városomnak mind a leányai miatt. ⁵² Vadászva vadásztak rám, mint madárra, ok nélkül való ellenségeim. ⁵³ Gödörbe szoritották éltemet s követ hajítottak reám. ⁵⁴ Vizek áradtak fejem fölé, azt mondtam: el vagyok veszve. ⁵⁵ Szólítottam nevedet, Örökkévaló, mélységes gödörből. ⁵⁶ Szavamat hallottad, ne rejtse el füledet, szabadulásom kedvéért, fohászom elől! ⁵⁷ Közel voltál, a mely napon hívtalak, azt mondtad: ne féj! ⁵⁸ Vitted, Uram, lelkem ügyeit, megváltottad éltemet. ⁵⁹ Láttad, Örökkévaló, bántalmamat, szerezz jogot nekem! ⁶⁰ Láttad minden boszúállásukat, mind az ő gondolataikat ellenem.

61 שְׁמַעַת חֲרַפְתָּם יְהוָה כָּל־מַחְשַׁבְתָּם עָלַי: שִׁפְתַי קָמִי
 62 וְהַיְוִזֶנְם עָלַי כָּל־הַיּוֹם: שְׁבַתָּם וְקִימְתָם הַבֵּיטָה אֲנִי
 63 מִנְּגִינָתָם: תָּשִׁיב לָהֶם נִמּוֹל יְהוָה כַּמַּעֲשֵׂה יְדֵיהֶם:
 64 תִּפְּן לָהֶם מִנְּגִינַת־לֵב תִּפְּלֹתֶיךָ לָהֶם: תִּרְדָּף בְּאַרְץ וְתִשְׁמִידֶם
 65 מִתַּחַת שָׁמַי יְהוָה:

CAP. IV. ד

ד איכה יזעם וְהִב יִשְׁנֵא הַפֶּתַח הַטּוֹב תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבִנֵי א
 2 קִדֵּשׁ בְּרֹאשׁ כָּל־חֲצוֹת: בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים
 3 בַּפִּי אִיכָה נִחַשְׁבוּ לִנְבִל־חֲרָשׁ מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר: נִס
 4 תִּנָּן חֲלָצוּ שָׂדֵה הַיְנִיקוּ נִוְרֵיהֶן בַּתְּעַמִּי לְאֶכְזֹר כִּי עֵינַם
 5 בַּמַּדְבָּר: דְּבַכ לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל־חִבּוֹ בַּצִּמָּא עוֹלָלִים שְׂאֵלוּ
 6 לֶחֶם פָּרֶשׁ אֵין לָהֶם: הָאֲכָלִים לְמַעַדְנִים נִשְׁמוּ בַחֲצוֹת
 7 הָאֲמִנִים עָלַי תוֹלַע חִבְּקוֹ אִשְׁפֹּתוֹת: וַיִּגְדֵּל עֵינִי בַתְּעַמִּי
 8 מִחֲטָאת סֶלֶם הַהַפּוּקָה כַּמִּדְרָגָה וְלֹא־חֲלָדָה כֶּה יָדַים:
 9 וְכֹו נִוְרֵיהָ מִשְׁלַג צָחוּ מִחֶלֶב אֲדָמִי עֵצִים מִפְּנִינִים סִפִּיר
 10 נִוְרָתָם: הַשָּׂדֶה מִשְׁחֹר תִּאָּרֶם לֹא נִכְרוּ בַחֲצוֹת צָפֹד
 11 עוֹרֶם עַל־עֵצִים יָבֵשׁ הָיָה כְּעֵץ: טוֹבִים הָיוּ חֲלָל־חֲרָב
 12 מִחֲלָלִי רָעַב שָׁהֶם יָבֹו מִדְּקָרִים מִתְּנוּבוֹת שְׂדֵי: יְדֵי
 13 נָשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת בִּשְׁלוּ יַלְדֵיהֶן הָיוּ לְבָרוֹת לָמוּ בַשֶּׁבֶר
 14 בַתְּעַמִּי: כָּלָה יְהוָה אֶת־חַמְתּוֹ שִׁפְדוּ חֲרוֹן אַפּוֹ וַיִּצַּת
 15 אֵשׁ בְּצִיּוֹן וְתֹאכַל יִסְדֹתֶיהָ: לֹא הָאֲמִינוּ מִלְּכֵי־אֶרֶץ וְכֹל
 16 יֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי יָבֹא צָר וְאוֹיֵב בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם: מִחֲטָאת
 17 נְבִיאֶיהָ עֹזֶת כְּהִנְיָה הַשִּׁפְכִים בְּקַרְבָּה דָם צַדִּיקִים: נָעוּ
 18 עוֹרִים בַּחֲצוֹת נִנְאָלוּ בְּדָם בְּלֹא יוֹכְלוּ יָגְעוּ בַלְבְּשֵׁיהֶם:
 19 סוֹרוּ טָמֵא קָרְאוּ לָמוּ סוֹרוּ סוֹרוּ אֶל־תִּנְעוּ כִּי נָעוּ נִס
 20 נָעוּ אָמְרוּ בְּנוֹים לֹא יוֹסֵפוּ לָגוֹר: פְּנֵי יְהוָה חֲלָקָם לֹא
 יוֹסִיף

ד. v. 1. א. במקום ה. v. 3. תגס קי. ibid. כעבס קי. v. 6. קמץ ס. ק.

2. v. 9. טעמים. v. 12. מל קי.

"Hallottad gyalázásukat, Örökkévaló, mind az ő gondolataikat ellenem. "Támadóim ajkai és elmélkedésük ellenem vannak egész nap. "Ültöket és keltöket tekintsd, én vagyok gúnydaluk. "Viszonzod nekik tettüket, Örökkévaló, kezeik műve szerint! "Adjad nekik szívnek elborulását: átkodat nekik! "Üldözd haragban és semmisítsd meg őket az Örökkévaló egei alól.

4. Mikép fakult meg az arany, elváltozott a jó színarany, szétömlenek a szent kövek minden utca sarkán! ² Cziónnak drága gyermekei, a kiket aranynyal mérték fel, mint tekintetnek cserépkorsóknak, fazekas kezei művének! ³ Sakálok is emlőt nyújtanak, szoptatják kölykeiket; népem leánya kegyetlenné vált mint struczmadarak a pusztában. ⁴ Oda tapadt a csecsemő nyelve inyéhez a szomszúságban, kisedek kenyeret kértek, de nincs, ki szegnekik. ⁵ Kik csemegéket ettek, elpusztultak az utcákon, a kiket biboron neveltek, szemétdombot öleltek át. ⁶ Nagyobb volt népem leányának bűne, mint Szodoma vétke, mely pillanat alatt dúlatott fel s nem bajlódtak vele kezek. ⁷ Hónál voltak tisztábbak názirjai, fehérebbek a tejnél, pirosabb volt testük koráloknál, zafir az idomuk. ⁸ Koromnál sötétebb lett az alakjuk, föl nem ismerhették az utcákon, összezsugorodott bőrük a csontjukon, kiaszott, olyan lett mint a fa. ⁹ Jobban jártak a kard megöltjei, mint az éhség megöltjei, a kik szétfolynak leszúrva, mező termése hián. ¹⁰ Irgalmas asszonyok kezei megfőzték gyermekeiket, táplálékul lettek nekik népem leányának romlásában. ¹¹ Véghez vitte hevét az Örökkévaló, kiontotta fellobant haragját; tüzet gyújtott Cziónban s az megeméztette alapjait. ¹² Nem hitték a föld királyai, a világ lakói mind, hogy bejuthat szorongató és ellenség Jeruzsálem kapuiba. ¹³ Prófétainak vétkei, papjainak bűnei miatt, kik igazak vérént ontották benne, ¹⁴ mint vakok bolyognak az utcákon, bemocskítva vértől, úgy hogy nem lehet megérinteni ruháikat. ¹⁵ Térjetez ki! tisztátalan! — kiáltják nekik — térjetez, térjetez ki, meg ne érintsetek! Sőt elrebbenek, el is bolyognak, azt mondják a nemzetek közt: nem fognak többé maradni! ¹⁶ Az Örökkévaló haragja szétozatlatta őket, nem fog többé

יוֹסֵף לְהַבִּיטֵם פְּנֵי כְהֵנִים לֹא נִשְׂאוּ זִקְנִים לֹא חֲנָנִי:
 17 עוֹדִינָה תְּכַלִּינָה עֵינַי אֶל־עוֹרֹתַי הַכֹּל בְּצַפִּיתֵנוּ צַפִּינוּ
 18 אֲלֵנוּ לֹא יוֹשֵׁעַ: צָדוּ צַעֲדֵי מַלְכַת בְּרַחֲבֹתַי קָרַב
 19 קָצְנוּ מָלְאוּ יָמֵינוּ כִּי־בָא קָצְנוּ: קָלִים הָיוּ רַדְפֵינוּ מִנְשָׁרֵי
 20 שָׁמַיִם עַל־הַהָרִים הִלְקֵנוּ בַּמִּדְבָּר אָרְבוּ לָנוּ: רַח אֲפִינוּ כ
 מִשִּׁיחַ יְהוָה נִלְכַד בְּשַׁחֲיוֹתֵם אֲשֶׁר אָמַרְנוּ בְּצַלְוֹ נַחֲדָה
 21 כְּנֹזִים: שִׁישֵׁי וְשִׁמְחֵי בַת־אָדוֹם יוֹשְׁבֹתַי בְּאַרְץ עֹז
 22 גַּם־עַל־יָדְךָ תַעֲבֹר כּוֹס תִּשְׁכַּר וְתִתְעַרְרֵי: תַּם־עוֹנֶךָ בְּרַחֲ
 צִיּוֹן לֹא יוֹסֵף לְהַגְלוֹתְךָ פֶּקֶד עוֹנֶךָ בַת־אָדוֹם גְּלוּהָ עַל־
 חַטֹּאתֶיךָ:

CAP. V. ה

ה זָכַר יְהוָה מַה־הָיָה לָנוּ הַבֵּיט וּרְאֵה אֶת־חֲרַפְתָּנוּ: א
 נַחֲלֵתֵנוּ נִדְפְּכָה לְזָרִים בְּתֵינוּ לְנֹכְרִים: יְתוּמִים הָיִינוּ ב
 2 אֵין אָב אֲמֵתֵנוּ כַּאֲלֻמְנוֹת: מִיָּמֵינוּ כַּבֶּסֶף שְׁתֵינוּ צַצְנוּ
 4 בַּמַּחִיר יָבֵאוּ: עַל צוֹאֲרֵנוּ נִרְדַּפְנוּ וְנַעֲנוּ לֹא הִינְדַלְנוּ: ה
 6 מִצָּרִים נָתַתְנוּ יָד אֲשׁוּר לְשֹׁבַע לָחֵם: אֲכַתֵינוּ חֲטָאוּ
 7 אֵינָם אֲנַחְנוּ עוֹנֵתֵיהֶם סָבְלָנוּ: עֲבָדִים מִשְׁלֹו בָנוּ פָרַק
 8 אֵין מִיָּדָם: בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לְחַמְנוּ מִפְּנֵי חֲרַב הַמִּדְבָּר: 9
 עוֹרְנוּ כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי זַלְעָפוֹת רַעֲב: נָשִׁים כְּצִיּוֹן
 11 עָנוּ בְּתַלַּת כְּעָרֵי יְהוּדָה: שָׂרִים בְּיָדָם נָחֲלוּ פְּנֵי זִקְנִים
 12 לֹא נִהְדָּרוּ: בַּחֲוָרִים טָחוּן נִשְׂאוּ וְנַעֲרִים בְּעֵץ כְּשָׁלוּ: 13
 זִקְנִים מִשְׁעַר שְׁכַתוֹ בַּחֲוָרִים מִנְּיִנְתָּם: שְׁכַת מְשׁוֹשׁ
 14 לְבָנוּ נִהְפָּךְ לְאֲבָל מְהוּלְנוּ: נִפְלָה עֲטָרַת רֹאשֵׁנוּ אִוִּי
 16 נָא לָנוּ כִּי חֲטָאוּנוּ: עַל־זֶה הָיָה דוּחַ לְבָנוּ עַל־אֱלֹהֵי חֲשָׁבוּ
 17 עֵינַי: עַל הַר־צִיּוֹן שִׁשְׁמָם שׁוֹעֲלִים הַלְכֵרְבוּ: אַתָּה
 18 יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב כַּסֶּאֱךָ לְדוֹר וָדוֹר: לָמָּה לְנִצְחָה כ
 תִּשְׁכַּחַנו

ד. 16. v. וּזְקָנִים כִּי. 17. v. עֵדוּת כִּי. 21. v. יָדוּר. ה. 1. v. הַבִּישָׁה כִּי. 3. v. וְאֵין כִּי.
 5. v. כִּמְצָר בְּיָד. ibid. ולא כִּי. 7. v. וְאֵינָם כִּי. ibid. וְאֵינָם כִּי.

rájuk tekinteni; papokat nem vesznek tekintetbe, véneken nem könyörülnek. ¹⁷ Még egyre epednek szemeink hiábavaló segítségünk után, várakozásunkban oly nemzetre várakoztunk, mely nem segít. ¹⁸ Ólálkodtak lépteinkre, hogy nem járhattunk tereinken, végünk közeledett, leteltek napjaink, mert eljött a végünk. ¹⁹ Gyorsabban voltak üldözőink az ég sasainál, üzöbe vettek a hegyeken, a pusztában lestek ránk. ²⁰ Orrunk lehellelte, az Örökkévaló fölkentje, megfogott vermeikben, kiről mondtuk: az ő árnyékában élünk majd a nemzetek közt. ²¹ Örvendj és örülj, Edóm leánya, Úcz országában lakozó te! Te rád is kerül a serleg, megrészegülsz s megmeztelenedél. ²² Vége a te bünödnek, Czión leánya, téged nem fog többé számkivetni; rágondol a te bünödre, Edóm leánya, feltakarja vétkeidet!

5. ¹ Emlékezzél meg, mi lett velünk, tekintsd és nézd gyalázatunkat! ² Birtokunk átszállt idegenekre, házaink külföldiekre. ³ Árvák lettünk, apátlanok, anyáink mintegy özvegyek. ⁴ Vizünket pénzért ittuk, fát díjon szerzünk. ⁵ Nyakunkon üldöztek minket, elfáradtunk, nem adatott pihennünk. ⁶ Egyiptomnak adtuk kezét, Assúrnak, hogy jóllakjunk kenyérrrel. ⁷ Atyáink vétkeztek és nincsenek, mi pedig bűneiket hordoztuk. ⁸ Szolgák uralkodnak rajtunk, nincs ki kezökből kiszabadítana. ⁹ Lelkünk árán szerezzük kenyerünket a pusztának kardja miatt. ¹⁰ Bőrünk megfeketélett mint a kemence az éhség forrósága miatt. ¹¹ Asszonyokat bántalmaztak Cziónban, hajadonokat Jehúda városaiban. ¹² Vezérek akasztattak fel kezük által, vének arcza nem tiszteltetett. ¹³ Ifjak malmot hordtak és fiuk a fában botlottak meg. ¹⁴ Vének eltűntek a kapuból, ifjak az ő daluktól. ¹⁵ Eltűnt szívünk vigalma, gyászra fordult körtánczunk. ¹⁶ Leesett fejünk koronája, oh jaj nekünk, hogy vétkeztünk. ¹⁷ Ezért lett synylővé a szívünk, ezek miatt sötétültek el szemeink: ¹⁸ Czión hegyéért, hogy elpusztult, rókák kószálnak rajta. ¹⁹ Te, Örökkévaló, székelsz örökre, trónod nemzedékre meg nemzedékre. ²⁰ Miért felejtess el bennünket mindig, el-

21 תִּשְׁכַּחְנוּ תַּעֲזֹבְנוּ לְאַרְךָ יָמִים: הַשִּׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
22 וְנִשׁוּבְךָ חֹדֶשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: כִּי אִסְדַּמְאָס מֵאִסְתָּנוּ קִצְפַּת
עַלֵינוּ עַד־מָאָד:

השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם: סימן ית"קק:
סכום פסוקי איכה מאה וחמשים וארבעה. וסימנו יסצ קדים
בשמים. וחציו לדכא תחת רגליו:

ק ה ל ת LIBER ECCLESIASTAE.

CAPUT I. &

2 אֵלֶּיךָ הֵבֵלִים כָּל־הַיּוֹם: הֵבֵל הַיּוֹם הַכֹּל
3 אֵלֶּיךָ הֵבֵלִים הַכֹּל הַיּוֹם: מִהִיתָרוֹן לְאָדָם
4 כְּבִלְעַמְלֹו שִׁיעַמֵּל תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ: יוֹר הַלֵּךְ וְתוֹר כָּא
5 הַיָּרֵךְ לְעוֹלָם עֹמְדָת: וְתַרְחַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְאֵל
6 מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף וּזְרַח הוּא שָׁם: הוֹלֵךְ אֶל־דְּרוֹם וְסוֹבֵב
7 אֶל־צָפוֹן סוֹבֵב וְסוֹבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ וְעַל־סְבִיבֵתָיו שָׁב
8 הָרוּחַ: כָּל־הַנְּחָלִים הַלְּכִים אֶל־הַיָּם וְהַיָּם אֵינֶנּוּ מְלֵא
9 אֶל־מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הַלְּכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לְלֶכֶת: כָּל־
10 הַדְּבָרִים יִגְעִים לְאִיּוֹבֵל אִישׁ לְדַבֵּר לְאִתְּשֵׁבַע עֵינָי
11 לְרֵאוֹת וְלֹא־תִמְלָא אֵינֶן מִשְׁמַע: מִהִשְׁתַּדָּה הוּא שִׁיהִיהָ
וּמִהִשְׁנַעֲשֵׂה הוּא שִׁיעֲשֵׂה וְאֵין כָּל־חֹדֶשׁ תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ:
12 אִשׁ דְּבַר שִׁיאֲמַר רֵאדְהוּהָ חֹדֶשׁ הוּא כְּבֵר הָיָה לְעֹלָמִים
13 אֲשֶׁר הָיָה מִלְּפָנֵינוּ: אֵין זְכָרוֹן לְרֵאשִׁינִים וְגַם לְאַחֲרֵנִים
14 שִׁיהִיו לְאִיהִיהָ לָהֶם זְכָרוֹן עִם שִׁיהִיו לְאַחֲרָנָה:

אני

hagysz minket hosszú időkre? ²¹Téríts bennünket magadhoz, hogy megtérjünk, újítsd meg napjainkat mint hajdanta. ²²Avagy végkép elvetettél minket, olyannyira haragudtál ránk!

KÓHÉLET.

1. ¹Szavai Kóhéletnek, Dávid fiának, a ki király volt Jeruzsálemben.

²Hiúságok hiúsága, mondja Kóhélet, hiúságok hiúsága, minden hiúság! ³Mi nyeresége van az embernek minden fáradságában, melyyel fárad a nap alatt? ⁴Nemzedék megy s nemzedék jön, de a föld fönnáll örökké. ⁵S fölkél a nap és lenyugszik a nap, s a helyére siet, a hol fölkél. ⁶Megy délnek, majd északnak kerül át, folyton kerülve jár a szél és kerüléseihöz tér vissza a szél. ⁷Mind a patakok a tengerbe folynak, de a tenger nem telik meg; azon helyre, a hova folynak a patakok, oda folynak ők ismét. ⁸Mind a dolgok fáradoznak: nem bírja senki elmondani, szem nem lakik jól látással és fül nem telik meg hallással. ⁹A mi volt, ugyancsak az, a mi lesz. a mi történt, ugyancsak az, a mi történni fog; s nincs semmi új a nap alatt. ¹⁰Van dolog, melyről azt mondják: nézd, ez új — rég meg volt az ősidőkben, melyek előttünk voltak. ¹¹Nincs megemlékezés az előbbiekről, s az utóbbiakról sem, a kik lesznek majd, nem lesz megemlékezés azoknál, kik legutóbb lesznek.